

Kameraden op Texel

19 sept 2006

Vorige week kwamen ze weer bij elkaar, net zoals 25 jaar daarvoor. Toen voor het eerst, die iets meer dan 100 jonge mannen, als adelborsten. Nu weer, als iets meer dan oudere jongeren. Ik was erbij 25 jaar geleden toen we in de trein in Den Helder aankwamen. Vanuit Tilburg, Den Haag, Katwijk en nog wat plaatsen. Wij werden lichting 81, een vreemde naam voor toekomstige beroepsofficieren. Lichtingen waren groepen dienstplichtigen, en wij waren dat toen niet.

Van de 100 plus loopt ongeveer een derde nog rond in de marine. De anderen werken elders in een grote verscheidenheid van banen. Van die groep waren er iets meer dan 30 naar het KIM gekomen, ongeveer de helft nog binnen en de helft van buiten de marine. Na veel hallo's en 'hoe gaat het?' gingen we op weg. Op weg naar Texel, per boot net als toen. En vervolgens op pad, een paar uurtjes lopen richting de Mok-baai, waar de tenten vroeger stonden.

Op weg kwamen we weer in gesprek, en het ging over de marine. Ook over andere dingen maar vooral over de marine. Hoe gaat het in de marine? Of, maken jullie je zorgen? Het waren de vragen die goed waren voor een uur uitleg en 5 kilometer verder lopen. Maar naast al dat gepraat waren er vooral de stille herinneringen. Op die stukjes Texel en de volgende dag op het KIM kon je zien dat de druktemakers soms stil vielen. Op het binnenplein van 'het klooster' gingen de hoofden omhoog. Het is niet uit te leggen, maar het gevoel was duidelijk.

Wij, lichting 81, hebben een band gesmeed in het begin van de tachtiger jaren. Nog in de koude oorlog en aan het begin van het openen van de marine voor onze vrouwelijke collega's, toen nog ABO's geheten. Maar hoe dan ook, in die paar maanden werd een groep kameraden gevormd, die elkaar na 25 jaar nog steeds kan aanvoelen. Of ze nu na 10 maanden al gingen of bleven. Of ze nu uitzwierven over de wereld. Of ze nu vrienden werden of niet. Het werden in ieder geval kameraden. In een samenleving waar velen naar zichzelf kijken een mooie ervaring. En dus als in de afsluitende maaltijd een van ons het adelborstenlied aanheft zingen ze mee.

Ouderwets, so what! Het is wie we zijn geworden. Vanuit het 'zaaltje' onder de spreuk: 'Kennis is macht, Karakter is meer'. Lichting 81, veertig plussers die de komende jaren links en rechts op steeds complexere banen zullen komen. Ze kennen zichzelf en ze kennen elkaar. Ze zijn geschoold in 25 jaar veranderingen, uitzendingen en reorganisaties. Ze zijn overal ter wereld geweest. En ze hebben hun gevoel zo te zien behouden. Misschien wel een hoopvol signaal in deze tijd, mannen met hersens, handen en een hart. Wie weet?

Peter van Maurik
Weblog Voorzitter
<http://www.kvmo.nl>

